

بررسی استفاده از دستگاه محرک عصبی محیطی برای تشخیص زودرس برگشت شلی عضلانی ناشی از ساکسینیل کولین دکتر مسعود انتظاری اصل^۱، دکتر مسعود پریش^۲

(۱) استادیار بیهوشی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل

(۲) استادیار بیهوشی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

روش ارائه: پوستر

مقدمه: ساکسینیل کولین با توجه به زمان شروع اثر سریع به عنوان داروی شل‌کننده نقشی منحصر به فرد به عنوان داروی تسهیل‌کننده لوله‌گذاری تراشه دارد. ولی در موارد نقص آنزیم پسودوکولین استراز یا نوع آتسپیک آن احتمال طولانی شدن اثر این دارو و عوارض ناشی از آن وجود دارد که تشخیص سریع آن می‌تواند به بهبود کیفیت درمان این عارضه کمک شایانی نماید. مطالعه حاضر با هدف استفاده از دستگاه محرک عصبی محیطی و پاسخ توئیچ آن در مقایسه با برگشت تنفسی بعد از تزریق این دارو جهت تشخیص سریع این عارضه انجام گرفته است.

روش مطالعه: در یک مطالعه آینده‌نگر تعداد ۶۱ بیمار کاندید اعمال جراحی چشم مورد مطالعه قرار گرفتند. بیماران در گروه ۱ و ASA ۲ قرار داشتند و بیماران دچار بیماری‌های زمینه‌ای از مطالعه حذف شدند. برای بررسی برگشت پاسخ توئیچ از دستگاه محرک عصبی محیطی و مقایسه آن با زمان برگشت تنفسی به دنبال تزریق ساکسینیل کولین استفاده شد. نتایج مطالعه با استفاده از تست‌های آماری تجزیه و تحلیل شد و $p < 0/05$ معنی‌دار تلقی گردید.

نتایج: متوسط زمان برگشت پاسخ توئیچ به دنبال تزریق ساکسینیل کولین 178 ± 555 ثانیه و در محدوده $70-875$ ثانیه بود، و این زمان در مورد برگشت تنفسی $245 \pm$ ثانیه و در محدوده $1367-160$ ثانیه بود که اختلاف معنی‌داری با هم دارند ($p < 0/01$).

بحث: با توجه به نتایج به دست آمده پاسخ توئیچ معیار بسیار مناسب‌تری برای تشخیص زودرس برگشت شلی عضلانی ناشی از ساکسینیل کولین در مقایسه با برگشت تنفسی بوده و استفاده از دستگاه محرک عصبی محیطی در تمام موارد اعمال جراحی با بیهوشی عمومی توصیه می‌گردد.

کلواژگان: محرک عصبی محیطی، شل‌کننده عضلانی، پاسخ توئیچ